

ΕΝΑΣ ἀναγνώστης μου, ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἀθανασιάδης, καταγίνε-
ται εἰς ἐπιστολήν του μέ τό τραγοῦδι τῆς Γερακίνας, τό ὁποῖον,
ὡς λέγει, ἤκουσε παντοῦ εἰς τήν Ἑλλάδα καί μέ τό ἱστορικόν
του, διότι ἔχει τοῦτο καί τό ἱστορικόν του. Ὅσα, ὅμως, ἀναφέρει ὁ
κ. Ἀθανασιάδης δέν φαίνονται ν' ἀνταποκρίνονται εἰς τήν πραγματι-
κότητα. Ἐνόμιζα, ἐξ ἄλλου, ὅτι τό θέμα εἶχε λήξει μέ ὅσα πρό ἐτῶν
ἔγραψεν εἰς τήν στήλην αὐτήν ὁ κ. Ἀστέριος Θηλυκός. Τότε καί ἄλ-
λοι ἀνεμίχθησαν εἰς τήν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν, μεταξύ δέ ἄλλων καί
ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἀντωνιάδης, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε, μεταξύ τῶν ἄλλων,
τά ἀκίλουθα:

«Ρώτησα πολλοῦς καί οἱ περισσότεροι μού εἶπαν ὅτι ἡ Γερακίνα ἦ-
ταν ἀπό τήν Νιγρίτα. Μάλιστα ἕνας γέννημα θρέμμα τῆς Νιγρίτας μού
εἶπε τά ἑξῆς: «Γύρω στό 1920 ἐζοῦσε μιᾶ πολύ ωραία κοπέλλα στή Νι-
γρίτα, κόρη πλουσίας οικογενείας, ἀλλά ἦταν ὀλίγο παράξενη. Τῆς ἄ-
ρεσε νά φορῆ πολλά κοσμήματα καί μάλιστα βραχιόλια. Στό πέρασμα
τῆς, πού ἦταν ὄλο σκέρτσο, ὄλοι οἱ νέοι τήν ἐπείραζαν καί αὐτή ἄκκι-
ζότανε. Μιᾶ μέρα μερικοὶ νέοι τήν παρακολουθοῦσαν καί τήν ἐπείραζαν,
αὐτή δέ ἐνθουσιασμένη ἀπό τά λόγια τῶν μνηστήρων, ἐπεσε χωρίς νά
προσέξῃ σ' ἕνα πηγᾶδι. Ἀμέσως ἐτρεξαν ὄλοι οἱ νέοι καί ἐπροσποιοῦντο
ὅτι ἠθελαν νά τήν βγάλουν ἀπό τό ξεροπήγαδο καί ὁποῖος πρῶτος θά τήν
ἐβγαζε θά τήν ἐπαιρνε γυναίκα του. Τήν ἀφησαν ὅμως ἔτσι, ἀπό ἀπρο-
σεξία καί ἐπνίγηκε. Αὐτά μού εἶπε ὁ κάτοικος τῆς Νιγρίτης, πού μού ἐ-
πρόσθεσε ὅτι τότε ἐτραγοῦδοῦσαν κάπως διαφορετικά τό τραγοῦδι. Σῆ-
μερα τό ἔχουν ἀλλοιώσει».

Καίρια
18/5/72